57. Brèf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins á Íslandi, um veitingahús í Reykjavík.

1860. 11. október.

Þèr hafið, herra stiptamtmaður, með brèfi 14. júlímánaðar er síðast leið, sent eptirrit af umkvörtun til dómsmálastjórnarinnar frá eigendum veitingahúss þess í Reykjavík, sem kallað er „Scandinavia", yfir því, að þèr, meðan þèr gengduð stiptamtmannsstörfum í fjærveru Trampe greifa, hafið veitt Jörgensen, er fyrrum var veitingamaður í gesthúsi þessu, leyfi til að hafa almennt veitingahús í Reykjavík, þrátt fyrir þó að leyfi það, er þeim sjálfum fyrr meir var veitt, heimilaði þeim að þeirra áliti nokkurskonar einkarètt til að hafa veitingahús í bæ þessum, meðan þar væri ekki þörf á fleiri veitingahúsum; hafið þèr í brèfi yðar meðal annars getið þess, að það sè ekki rètt hermt, er sagt er í umkvörtuninni, að Jörgensen hafi hjá yður fengið nýtt leyfisbrèf, þareð þèr hafið aðeins lýst því yfir, þegar hann spurðist fyrir um þetta efni hjá yður, að leyfisbrèf frá 29. marzmánaðar 1856, er honum var veitt til að hafa veitingar og hýsa gesti í húsinu „Scandinavia", heimili honum að halda áfram þessum atvinnuvegi sínum annarstaðar í Reykjavík; kveðist þèr enn vera á þessu, með því leyfisbrèf það, er nú var nefnt, eigi hafi verið veitt Jörgensen sem þjóni þeirra, er voru eigendur að veitingahúsinu „Scandinavia", en sè sèrstakt leyfisbrèf, er gildi fyrir hann sjálfan; hafi hann og, eins og honum hafi verið boðið, keypt borgarabrèf og unnið borgaraeið sem gestgjafi og veitingamaður.

Dómsmálastjórnin skal nú um þetta efni geta þess, að yður, herra stiptamtmaður, hlýtur að hafa sèzt yfir það, að í leyfisbrèfi því, er eigendur veitingahússins „Scandinavia" fengu 8. febrúarmánaðar 1856, er það með berum orðum tekið fram, að þeir ættu að láta mann, er til þess hefði fengið leyfisbrèf amtmanns, veita forstöðu gestgjafahúsi þessu og veitingahúsi, og að þeir því ekki gátu látið eitthvert af hjúum sínum, er ekkert leyfisbrèf hefði til þess fengið, hafa þetta á hendi; svo er og leyfisbrèf það, er Jörgensen samkvæmt þessu var veitt, með berum orðum takmarkað við, að hann megi hafa

1860. 11. október. veitingar í húsinu „Scandinavia", og er einnig í leyfisbrèfi þessu skýrskotað til þess, að hann sè ráðinn til að vera forstöðumaður veitingahússins; það er því ljóst, að hann á ekki með að hafa veitingahús neinstaðar annarstaðar í Reykjavík, nema hann til þess fái nýtt leyfisbrèf. En dómsmálastjórnin ætlar sèr sjálf að skera úr því, hvort ástæða sè til að veita honum slíkt leyfisbrèf, ef hann enn æskir þess; en áður en lengra sè farið út í þetta mál, eruð þèr beðnir að útvega álit bæjarfógetans og bæjarstjórnarinnar um þetta atriði, og senda það síðan hingað með athugasemdum sjálfs yðar.

Að endingu eruð þèr beðnir að birta þenna úrskurð dómsmálastjórnarinnar eigendum veitingahússins „Scandinavia", Jörgensen og bæjarfógetanum í Reykjavík.

---

12. október. **58. Brèf dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu, um tekjur er standa inni hjá sýslumönnum.**

Af skýrslu, er hingað hefir verið send, er dómsmálastjórninni orðið það kunnugt, að þeir menn, sem hafa á hendi þann starfa að rannsaka íslenzka reikninga, hafa við lauslega yfirskoðun reikninga, er komið hafa frá Íslandi fyrir árið 1859 og fyrir fjárhagsárið, er nær frá 1. aprílm. 1859 til 31. marzmánaðar 1860, orðið þess varir, að ýmsar tekjur, sem fyrir löngu síðan áttu sèr gjalddaga, eru enn inni standandi hjá þeim embættismönnum, sem þær áttu að heimta, og um sumar tekjur er svo frá skýrt í reikningunum, að fèð sè borgað í jarðabókarsjóð Íslands eður í aðalfèhirzlu ríkisins, án þess fyrir þessu sèu nokkur skilríki með reikningunum.

Af þessum ástæðum finnur dómsmálastjórnin sèr skylt að skora á yður, herra amtmaður, að gæta þess nákvæmlega framvegis, að enginn gjaldliður í reikningum þeim, sem til yðar koma úr norður- og austurumdæminu, má vera án nægra skýrteina um, hvernig gjörð hafi verið skil fyrir fènu; en komi slíkt fyrir í reikningunum, eigið þèr, með því að neyta þeirra